

Sygn. akt I ACa 319/18

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny w składzie :

Przewodniczący – Sędzia SA Mieczysław Brzdąk

Sędzia SA Ewa Jastrzębska

Sędzia SO del. Tomasz Tatarczyk (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 maja 2018 r.

sprawy ze skargi M. B. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 26 października 2016 r., sygn. akt I ACa 564/16, wydanym w sprawie z powództwa M. B. przeciwko Bankowi Spółdzielczemu w W. i M.D. (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B. o ustalenie

postanawia :

odrzucić skargę.

SSO Tomasz Tatarczyk SSA Mieczysław Brzdąk SSA Ewa Jastrzębska

UZASADNIENIE

M. B. wniósł skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 26 października 2016 r., sygn. akt I ACa 564/16, wydanym w sprawie z jego powództwa przeciwko Bankowi Spółdzielczemu w W. i M.D. (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B. o ustalenie. Wskazał w skardze powód, że wyrokiem z 26 października 2016 r. oddalona została jego apelacja od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z 31 marca 2016 r. oddalającego jego powództwo o ustalenie nieważności umowy o kredyt inwestycyjny zawartej przez pozwanych. Uzasadnił skargę twierdzeniem, że oba te wyroki oparte zostały na dokumencie podrobionym - liście intencyjnym, w którym jego podpis został podrobiony przez nieustaloną osobę. Okolicznością przemawiającą dodatkowo za wznowieniem postępowania jest, według powoda, to, iż obecnie dysponuje on opiniami potwierdzającymi, że w dacie zawarcia umowy z bankiem jego stan psychiczny wyłączał świadome podjęcie decyzji. W celu stwierdzenia zachowania terminu do wniesienia skargi przywołał powód fakt powzięcia od nowego pełnomocnika wiedzy (w lutym 2018 r.) o podstawie wznowienia, którą stanowi oparcie wyroków na podrobionym liście intencyjnym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Zgodnie z art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c., można żądać wznowienia postępowania na tej podstawie, że wyrok został oparty na dokumencie podrobionym lub przerobionym albo na skazującym wyroku karnym, następnie uchylonym.

Na tę podstawę wznowienia wskazał w skardze powód utrzymując, że w sprawie, której skarga dotyczy rozstrzygnięcia sądów obu instancji zapadły m. in. w oparciu o list intencyjny, który został podrobiony.

Według art. 410 § 1 k.p.c., podlega odrzuceniu skarga wniesiona po upływie przepisane terminu, niedopuszczalna lub nieoparta na ustawowej podstawie.

Skarga o wznowienie nie opiera się na ustawowej podstawie nie tylko wtedy, gdy przytoczona w skardze podstawa nie odpowiada wzorcowi którejkolwiek z podstaw przewidzianych w art. 401, 401¹ lub 403 k.p.c., lecz także wtedy,

gdy podstawa ta odpowiada wprawdzie takiemu wzorcowi, ale w rzeczywistości nie wystąpiła (postanowienie SN z 9 września 2016 r., V CZ 51/16).

Powołana przez powoda na pierwszym miejscu i wyeksponowana w skardze podstawa wznowienia przewidziana została, jak wskazano, w art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c.

W rzeczywistości podstawa ta jednak nie wystąpiła. Z motywów wyroków sądów obu instancji wynika w sposób jednoznaczny, że przyczynę oddalenia powództwa stanowiło niewykazanie przez powoda interesu prawnego w żądaniu ustalenia nieważności umowy o kredyt, zawartej pomiędzy pozwanymi.

Powództwo o ustalenie nieważności umowy o kredyt oparł powód na twierdzeniu, że zawierając tę umowę jako przedstawiciel pozwanej spółki znajdował się w stanie wyłączającym świadome podjęcie decyzji i wyrażenie woli. Sądy obu instancji nie poddały tego twierdzenia badaniu stwierdziwszy, że nie został spełniony warunek dochodzenia roszczenia o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego, jakim w myśl art. 189 k.p.c. jest istnienie interesu prawnego w żądaniu ustalenia. Sąd Okręgowy jedynie marginalnie zauważył, że ciąg czynności podejmowanych przez reprezentujących pozwaną spółkę członków jej zarządu (począwszy od sporządzenia listu intencyjnego) świadczy o tym, że podjęli oni za spółkę świadomą decyzję inwestycyjną polegającą na zaciągnięciu kredytu. Sąd drugiej instancji przedmiotem swoich rozważań uczynił kwestię istnienia interesu prawnego powoda w dochodzeniu ustalenia nieważności umowy o kredyt. List intencyjny w obszarze badania tego Sądu w ogóle się nie znalazł. Znaczenie mógłby ten dokument mieć wówczas, gdyby po wykazaniu, że powód ma interes prawny w żądaniu ustalenia, zachodziła potrzeba rozstrzygnięcia o zasadności twierdzenia odnośnie do nieważności umowy o kredyt.

Wbrew temu, co utrzymuje powód, orzeczenia wydane w sprawie objętej skargą przez sądy obu instancji nie zostały oparte na liście intencyjnym, gdyż nie roztrząsały te sądy ważności umowy o kredyt wobec stwierdzenia, że nie wykazał powód swojego interesu prawnego w dochodzeniu ustalenia nieważności umowy.

Nie rozwinął powód w skardze argumentacji dotyczącej drugiej z powołanych podstaw wznowienia. Wskazał tylko, że obecnie dysponuje opiniami, które potwierdzają, iż w dacie zawarcia umowy z bankiem jego stan psychiczny wyłączał świadome podjęcie decyzji.

Nie noszą te okoliczności cech nowości. Na twierdzeniu o niemożności świadomego podjęcia decyzji i wyrażenia woli odnośnie do zawarcia umowy kredytowej oparł powód powództwo o ustalenie. Twierdzenie to nie podlegało weryfikacji w toku postępowania objętego żądaniem wznowienia albowiem powództwo zostało oddalone ze względu na niewykazanie podstawowej przesłanki, jaką stanowi interes prawny w dochodzeniu ustalenia istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa.

Wadą obarczone zostało stanowisko powoda w przedmiocie zachowania terminu do wniesienia skargi.

Według powoda, przewidziany w art. 407 § 1 k.p.c. trzymiesięczny termin na wniesienie skargi powinien być liczony od dnia, w którym jego nowy pełnomocnik wykrył, że ustalenia sądów oparte zostały na liście intencyjnym, w którym sfalszowano podpis.

Przepis art. 407 § 1 k.p.c. wiąże początek biegu terminu na wniesienie skargi z dniem, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia.

W świetle tego przepisu, nie ma znaczenia to, kiedy strona uświadomiła sobie, że zachodzi podstawa do wznowienia postępowania.

Znaczenie należałoby zatem przypisać (gdyby wskazana w skardze podstawa wznowienia rzeczywiście wystąpiła) dacie, w której powód dowiedział się o rzekomym oparciu wyroku na dokumencie podrobionym (zawierającym podrobiony podpis powoda), a nie dacie, w której pełnomocnik powoda uświadomił go, że zachodzi podstawa wznowienia.

Z przytoczonych względów skargę Sąd Apelacyjny odrzucił działając z mocy art. 410 § 1 k.p.c.

SSO Tomasz Tatarczyk SSA Mieczysław Brzdąk SSA Ewa Jastrzębska
